

tykke til den omhandlede Tractat, tillader jeg mig at henlede Deres Opmærksomhed paa den Omstændighed, at min Forgænger, Herr Seward, i den Note, som han under den 17de Juli 1866 tilstillede Hans Excellence General Naasloff, udtryffeligt fremhævede, at den eventuelle Tractat, som maatte blive Resultatet af de ved denne Note indledede og paabegyndte Underhandlinger, vilde udkræve den forfatningsmæssige Medvirkning af de Forenede Staters Senat.

Jeg benytter denne Leilighed osv.

(Undert.) Hamilton Fish.

Det vil saaledes sees, at Statssecretaren for de Forenede Staters udenlandske Anliggender ikke har seet sig istand til nogen Udveksling af Ratificationen paa Grund af, at den forfatningsmæssige Medvirkning fra Senatets Side mangler. Disse to Depescher vilde selvfølgelig blive tilstillede den høitærede Formand, ligesom jeg ogsaa forbeholder mig i næste Uge at forelægge for Thinget den hele Samling af de vigtigste Actstykker, vedkommende den hele Sag, saavel Forhandlingerne som de Actstykker, der vedrøre Ratificationsterminens Forlængelse. Af disse Actstykkers Gjennemlæsning vil det fremgaae, med hvilken Iver og Udholdenhed de forenede Staters Regjering har bestræbt sig for Afsluttelsen af den Tractat, som fandt sit endelige Udtryk i Tractaten af 24de October 1867 om Erhvervelsen af Verne St. Thomas og St. Jan, hvilken Tractat derefter lydløst er falden bort. — Det følger af sig selv, at de vestindiske Der efter den Uvishedstilstand, hvort de have levet, ville være Gjenstand for Regjeringens Omsorg. Jeg vil ogsaa ved en særlig Sag komme til at tale derom med Rigsdagen, men jeg ønsker ved denne Meddelelse ikke at sige Noget i denne Anledning.

Formanden: De meddeelte Depescher vilde, saa snart jeg har modtaget dem, være til nærmere Ofsersyn for ærede Medlemmer i Rigsdagens Bureau.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Afgjørelse af det Spørgsmaal,

om „Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder“ skal henvises til et Fællesudvalg.

Formanden: Det vil erindres, at det efter Grundloven og Forretningsordenen staaer ethvert af Thingene frit for at forlange, at en Sag, som er undergaaet eneste Behandling i begge Thing uden at være bleven vedtagen overensstemmende af begge Thing, skal henvises til et Fællesudvalg. Jeg skal afvente, om noget Medlem vil begjære et Fællesudvalg nedjat.

Frederiksen: Jeg tillader mig at foreslaae Sagen henvist til et Fællesudvalg, bestaaende af 5 Medlemmer for hvert Thing.

J. M. Hansen: Jeg skal tillade mig at fraraade det høie Thing at gaae ind paa det af min ærede Nabo stillede Forslag. Landsthinget har ved Sagens sidste Behandling der fastholdt sin første Beslutning efter Tilskyndelse fra Justitsministerens Side, og der er altsaa ikke hos denne nogen Bestræbelse efter at komme til nogen Mægling, han har ikke udtalt sig derom. Efterat Landsthinget ifølge Justitsministerens Tilskyndelse har taget sin Beslutning, har det derhos undladt at foreslaae Nedsættelse af et Fællesudvalg, og det er ved denne Fremgangsmaade klart for mig, at dersom Thinget ikke er bestemt paa eller ikke antager at kunne stemme for Loven netop saaledes, som Landsthinget nu sidst har vedtaget den, vil der ikke opnaaes det Hjærneste ved, at man nu herfra forlanger Nedsættelse af et Fællesudvalg. De Herrer, der vilde tage Loven, som den nu foreligger fra Landsthinget, have altsaa god Grund til at vedtage et Fællesudvalg; thi uden dette vil en Tilslutning fra Folkethingets Side ikke kunne skee; men det forekommer mig, at de Medlemmer af Thinget, der maae sige sig selv, at de ikke ville kunne stemme for Loven i dens nuværende Skikkelse, vilde handle urigtigt ved dog at antyde, at der var en saadan Tendents hos dem til at kunne det, ved nu her at forlange et Fællesudvalg. Som bekiendt har det Thing,